

M Y S T E R I E

Er was een man die een lange monoloog tegen me hield over het mysterie van financiën. Ik vond dat wel poëtisch. Na een tijdje realiseerde ik me dat hij het over het ministerie van Financiën had.

E S S U T S J

Dit hoorde ik: 'Ik vind skiën *as such* niet zo vervelend, alleen die hele sfeer eromheen...' 'As such' was niet meer herkenbaar als Engelse uitdrukking, het was meer 'es sutsj' geworden.

Deze persoon had natuurlijk ook gewoon 'op zich' kunnen zeggen. Maar 'op zich' wordt in het Nederlands de laatste jaren zo fenomenaal vaak gebruikt, dat de uitdrukking totaal wegvalt. 'Mijn werk is op zich heel leuk. Want we zijn op zich nu bezig met allemaal nieuwe projecten. En op zich gaat dat heel goed.' Als je het opgeschreven ziet staan, lijkt het alsof deze persoon helemaal geen leuk werk heeft - met 'op zich' wordt er nog een poging gedaan er iets positiefs uit te slepen. Toch is dat, in gesproken versie, niet aan de hand. Dit is iemand die echt enthousiast is over zijn werk, maar als gewoonte heeft om overal 'op zich' tussen te plakken. Als een neutraal opvulsel.

Daarom voelen mensen waarschijnlijk de behoefte om, als ze 'op zich' wél in de oorspronkelijke betekenis willen gebruiken, dan maar 'es sutsj' te zeggen. Of in de iets deftiger versie: 'an sich'. 'Het Concertgebouw heeft

an sich een mooie akoestiek, maar mijn hemel wat hebben ze met de aankleding gedaan?'

Uit deze zin blijkt dat ook 'an sich' vaak net zo goed weggelaten zou kunnen worden. Waarom dan toch die behoefte om het te hebben over dingen es sutsj?

Waarschijnlijk proberen 'es sutsj'/'an sich'-zeggers zich een beetje in te dekken. Als je zou zeggen: 'Het Concertgebouw heeft een mooie akoestiek,' dan zou daar meteen tegen ingebracht kunnen worden: 'Hemaal niet, die akoestiek is zwaar overschat.' Als je er 'an sich' bij zegt, dan kun je nog alle kanten op. Wanneer iemand dan je stelling onderuit probeert te halen, kun je er makkelijk van maken: 'Ja, nee, maar dat komt doordat de gordijnen eigenlijk te veel dempen.' En dan kun je het zogenaamd toch nog met elkaar eens zijn.

Want alle ruzies en oorlogen ten spijt, de meeste mensen houden van harmonie. Wij zijn apen die elkaar niet meer vlooien, maar die lekker tegen elkaar aan kletsen.

T S U N A M I

Na de aardbeving in Japan hoorde ik op de radio: 'En nu komt er ook nog een tsunami aan.'

Mijn eerste gedachte was: Maar een tsunami van wát dan? O ja, van water natuurlijk.

Deze vreemde reactie is in eerste instantie de schuld van Geert Wilders, die het had over een tsunami van islamisering. Na Geert werd het een trend om alles een